

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

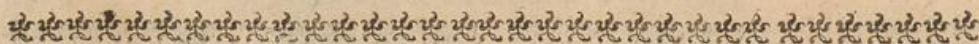
**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

2. De dispensatione, & mysterio aduentus Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

S E S S I O V I.

Decretum de Iustificatione.

† Doctores referuntur de iustificatione agentes.

P R O O E M I V M.

Hebr. 4.

CVM hoc tempore, non sine multarum animarum iactura, & graui Ecclesiasticæ vnitatis detrimento erronea quadam disseminata sit de iustificatione doctrina, ad laudem, & gloriam omnipotentis Dei, Ecclesiæ tranquillitatem, & animarum salutem, sacrosancta œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, præsentibus in ea nomine Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Pauli, diuina prouidentia Papæ III. Reuerendissimis Dominis, Dominis, Ioan. Maria, Episcopo Prænestino de Monte, & Marcello tit. S. Crucis in Hierusalem Presbytero, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus & Apostolicis de latere Legatis, exponere intendit omnibus Christi fidelibus veram sanamque doctrinam ipsius iustificationis, quam Sol Iustitiæ Christus Iesus, fidei nostræ auctor, & consummator, docuit Apostoli tradiderunt, & Catholica Ecclesia, Spiritu sancto suggerente, perpetuo retinuit, districtius inhibendo, ne deinceps audeat quisquam aliter credere prædicare, aut docere, quam præsentis decreto statuit, ac declaratur.

Vide Vegam in opusculo de iustific. Iodoc. Cocc. in thesaur. Cathol. tom. 2. lib. 3. de iustificatione. Et verbum iustificari, quid significet in sacris Scripturis, tradit Pagnin. Gaudent. de dogmatibus & ritibus veteris Ecclesiæ, p. 2. c. 52.

De natura, & legis ad iustificandos homines imbecillitate.

C A P V T P R I M V M.

4 Cælest. 1. ep. 1. c. 4.
1. Cor. 15.
Rom. 5.
b Isaiæ 64.
c Ephes. 2.
c. supra sess. 5. in princ.
d Rom. 6.
Hebr. 2.
e Conc. 3.
Arauc. c. 15.

Primùm declarat sancta Synodus, ad iustificationis doctrinam probè, & sincerè intelligendam, oportere, vt vnusquisq; agnoscat, & fateatur, quòd cum omnes homines in præuaricatione Adæ innocentiam perdidissent, facti immundi, & vt Apostolus inquit, natura filij iræ, quemadmodum in decreto de peccato originali exposuit, vsque adeò serui erant peccati, & sub potestate diaboli, ac mortis, vt non modò gentes per vim naturæ, sed ne Iudæi quidem per ipsam etiam litteram legis Moyfi, inde liberari aut surgere possent, tamen in eis liberum arbitrium minimè esset, viribus licèt attenuatum, & inclinatum.

Vide Apost. ad Rom. 5. vers. 12. In omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt & 1. ad Corinth. 15. vers. 22. In Adam omnes moriuntur. S. August. lib. 2. de nupt. & concupiscentia, cap. 27. & 28. & lib. 6. contra Iulianum cap. 4. S. Ambros. lib. 1. de penit. cap. 2. S. Gregor. Nis. sen. in disp. de resurrectione & anima, & in lib. de beatitudinibus orat. 6. Gregorius Nazianz. orat. de Baptismo, Leo epist. 84. & serm. 4. de Natali, Chrysoftom. homil. de Adamo, & Eua, Cyprian. lib. 3. epist. 8. ad Fidum, S. Thom. 1. 2. quest. 81. artic. 2. & 3. AZOR. instit. moral. p. 1. lib. 4. cap. 30.

De dispensatione, & mysterio aduentus Christi.

C A P V T I I.

1 Christum venisse patet.

4 2. Cor. 1.
b Genes. 49.
cum sim.
c Galat. 4.
d Rom. 9.
e Ro. 2. & 5.
Coloss. 2.
f Tit. 2. & 3.
Tit. 1. cum multiplex de peccatis d. 1.
f Ican. 1.
3. Cor. 5.

Quo factum est, vt cælestis pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, Christum Iesum, filium suum, ante legem, & legis tempore multis sanctis Patribus, declaratum, ac promissum, cum venit beata illa plenitudo temporis, ad homines miserit: vt & Iudæos, qui sub lege erant, redimeret, & gentes, quæ non sectabantur iustitiam, iustitiam apprehenderent, atque omnes adoptionem filiorum reciperent. Hunc proposuit Deus propitiatorem per fidem in sanguine ipsius pro peccatis nostris, non solum autem pro nostris, sed etiam pro totius mundi.

Christum venisse patet Genes. 49. Non auferetur scriptum de Iuda, sicut ex illis verbis probant Irenæ. lib. 4. cap. 33. Cyprian. epist. 63. aliàs lib. 2. epist. 3. Iustin. Martyr. in dial. contra Triplicium, Auctor questionum ad Antiochum quest. 103. Idem probatur ex Daniel. cap. 9. vbi Lyran. & tradunt Euseb. lib. 8. demonstrat. cap. 2. Chrysoftom. orat. 2. contra Iudæos, Genebrard. lib. 2. chronograph. circa finem. Gelaf. lib. 4. cap. 14. Driedo lib. 3. de dogmatibus sacra Scriptura, cap. 5. p. 4. Ioann. Lucidus lib. 2. de emendat. temporum. Soar. 3. p. tom. 1. disp. 1. & 2. Valent. tom. 1.

tom. 4. disput. 1. questione 1. puncto 2. Ioann. Putean. tom. 2. dub. 2. Bonacin. de sacrosancta Christi incarnat. disp. 2. q. 1. questione 1. artic. 1. dub. 4. Tanner. tom. 4. disput. 1. quest. 1. puncto 2.

Qui per Christum iustificantur.

C A P V T I I I.

- 1 Per Christum iustificamur.
- 2 Hominis propagatio exemplo probatur.

Verum, etsi ille pro omnibus mortuus est, non omnes tamen mortis eius beneficium recipiunt, sed ij duntaxat, quibus meritum passionis eius communicatur. Nam sicut reuera homines, nisi ex semine Adæ propagati nascerentur, non nascerentur iniusti, a cum in ea propagatione, per ipsum dum concipiuntur, propriam iniustitiam contrahant: ita nisi in Christo renascerentur, nunquam iustificarentur: cum ea renascentia per meritum passionis eius gratia, qua iusti fiunt, illis tribuatur. Pro hoc beneficio Apostolus gratias nos b semper agere hortatur Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis Sanctorum in lumine, & eripuit de potestate tenebrarum, transfuditque in regnum filij dilectionis sue, in quo habemus redemptionem & remissionem peccatorum.

a Allusio ad verba. Aug. ep. 89. Omnes qui renascuntur in iustificationem, &c. que alibi crebro inculcat, b Infra canon. 1. Coloss. 1.

Per Christum iustificamur, & saluamur, ad Rom. 5. cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est: multo magis nunc iustificati in sanguine ipsius salui erimus: ad Hebr. 13. Propter quod & Deus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est: cap. 9. Si sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vituli aspersus inquinatos sanctificat ad emendationem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundauit conscientiam nostram ab operibus

mortuis & 1. Ioan. 1. Sanguis Iesu Christi filij eius emundat nos ab omni peccato. Vide Sayr. de Sacramentis in genere, lib. 2. cap. 2. quest. 9. artic. 3. vers. tertio. Cum in ea propagatione,] Hanc propagationem exemplo probat Concil. Arausic. II. cap. 24. vbi ait de palmitibus, que si non in vite manent, arefcunt, & vigorem non nisi ex vite habent idem dicit Concil. Moguntin. cap. 6. tom. 3. fol. 932. August. lib. 2. de peccato mort. cap. 27. S. Thom. part. 2. quest. 81. art. 2. ad 3.

Iustificationis impij descriptio, & modus eius in statu gratie insinuat.

C A P V T I V.

- 1 Baptismus in re, vel in voto necessarius ad iustificationem.
- 2 Baptismus necessarius necessitate mediij in re, vel saltem in voto.
- 3 Baptismus in voto habere quis dicatur.

Quibus verbis iustificationis impij descriptio insinuat: vt sit translatio ab eo statu, in quo homo nascitur filius primi Adæ, in statum gratie, & adoptionis filiorum Dei per secundum Adam Iesum Christum, Saluatorem nostrum, que quidem translatio post Euangelium promulgatum, a sine lauacro regenerationis, b aut eius voto fieri non potest, sicut scriptum est: a Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

Galat. 4. Tit. 3. e. Ioan. 3. c. filius & c. no dubito, de confect. d. 4.

Vide Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 2. cap. 2. quest. 9. art. 3. in fine. Aegidium de Coninck de Sacram. & censur. tom. 1. quest. 68. a num. 23. Gabr. Vazq. in 3. part. S. Thom. tom. 2. disp. 151. num. 18. & disp. 158. num. 27. Filiuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 2. de sacrament. Baptismi, num. 118. & 122. Ioan. de Lugo de Sacram. tract. de Pœnit. disp. 14. sect. 7. num. 90. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. c. 4. num. 60. Hurtado de Sacram. disp. 1. de Baptismo, diffie. 14. in fine, vbi quod Baptismus in re, vel in voto necessarius est ad iustificationem, & diffie. 15. vers. Sear. dicit quod iustificatio est translatio ab statu in quo quis nascitur filius Adæ ad statum gratie, & diffie. 20. vers. quod autem, a Sine lauacro, &c.] Vide S. Thom. part. 3. q. 68. art. 2. Sot. in 4. dist. 5. quest. 1. art. 2. Veg. de iustificat. lib. 9. cap. 4. fol. 210.

2. Baptismus esse necessarium necessitate mediij in re, vel saltem in voto, quando non adest facultas illum suscipiendi in re, asserunt SS. Patres, Concilia, & vnanimis Doctorum sententia apud Henric. in summ. lib. 2. cap. 3. Vazq. part. 3. disp. 149. cap. 1. 2. & 3. & disp. 152. cap.

2. Sayr. d. lib. 2. cap. 8. quest. 2. art. 1. Barthol. ab Angeli de Sacram. Baptismi, §. 8. Cardin. Tolet. in instruct. sacerdot. lib. 2. cap. 21. in princip. Valer. Reginald. in praxi fore pœnit. lib. 27. num. 7. Aegid. de Coninck d. tom. 1. quest. 62. num. 66. Hurtado de Sacram. disp. 1. de Bapt. diffie. 14. vbi diffie. 15. quærit à quo tempore Baptismus cœperit esse necessarius necessitate mediij. b Aut eius voto.] Illum dici habere Baptismus in voto, qui facit aliquid in quo continetur votum, & propositum Baptismi suscipiendi, resoluit Bonacin. de Sacram. disp. 9. 2. punct. 2. num. 2. Et dicit Paul. Layman in Theologia moral. lib. 5. de Sacram. tract. 2. cap. 6. num. 6. vers. dice 2. per actum contritionis, ac dilectionis Dei super omnia, in qua coniunctur etiam propositum, seu votum saltem implicitum seruandi mandata Dei, & consequenter in noua lege recipiendi Sacramentum Baptismi, (si eius suscipiendi copia sit) hominem adultum verè à peccatis iustificari, & eius adoptionis filiorum Dei consequi.

De